Kraków, dnia 14 sierpnia 1929 roku.

KRAKOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 19

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

Dział urzędowy.

190.

Obwieszczenie Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego

z dnia 23 lipca 1929 r.

o przepisach w przedmiocie urządzenia i utrzymania stałych przewozów publicznych na rzekach Państwa Polskiego.

Celem ujednostajnienia sposobu postępowania przy udzielaniu zezwoleń na urządzenie i utrzymanie stałych przewozów na rzekach Państwa Polskiego, okazała się potrzeba wydania szczegółowych w tym względzie przepisów, tak by przepisy te ujęte w jedną całość i oparte na postanowieniach obowiązującej ustawy wodnej, usuwały zdarzające się obecnie tak często różnice co do sposobu załatwiania tych spraw przez poszczególne władze wodne, a zarazem wyjaśniały w sposób niewątpliwy podział kompetencji pomiędzy władzami wodnemi, a zarządami wodnemi przy wykonywaniu nadzoru nad przewozami.

Czyniąc zadość powyższej potrzebie oznajmiam i zarządzam co następuje:

Ustawa wodna z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. Nr. 102, p. 936) rozróżnia przewozy, na które potrzeba pozwolenia Władzy Wodnej (art. 27. ust. 4. i art. 45. ust. 1. p. 8.) i niewymagające tego pozwolenia (art. 27. ust. 5.). Władzą właściwą do wydawania pozwolenia na przewozy jest odnośnie do rzek granicznych — Ministerstwo Robót Publicznych (art. 185. p. 4.); odnośnie do rzek żeglownych i spławnych — Władza administracyjna II. instancji (art. 186. ust. 1. p. a.); i odnośnie do innych rzek — Władza administracyjna I. instancji (art. 187.). O ile rzeka, na której ma być urządzony przewóz stanowi granicę 2 Województw, względnie powiatów ma zastosowanie przepis p. 2. art. 188. Ustawy Wodnej.

Nadzór nad przewozami należy do kompetencji Władz wodnych i podległych tym władzom miejscowych władz bezpieczeństwa publicznego (art. 226., 227. i 228. Ust. Wod.), nadto pewne kompetencje co do przewozów przyznane są organom Zarządu drogowego na mocy ustawy drogowej z dnia 10 grudnia 1920 r. (Dz. U. 1921. Nr. 6., poz. 32) oraz organom Zarządu Dróg Wodnych na podstawie § 5.—A. 2 i § 10 — F, h, i, k, l, rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 19 grudnia 1924 r. o organizacji Zarządu Dróg Wodnych (Dz. Ust. Nr. 113, poz. 1008).

Przewozy przeznaczone do użytku publicznego są przedewszystkiem urządzeniami komunikacyjnemi, zastępującemi mosty, o ile leżą w ciągu dróg publicznych, lub dającemi skrócone połączenie pomiędzy przeciwległemi brzegami (np. przewozy łodziami w miastach), przeto decyzja w sprawach dotyczących potrzeby urządzenia przewozu, tego rodzaju, oraz wykonywania nadzoru może być powziętą tylko w porozumieniu z tą władzą, do której właściwości należy nadzór na drogami, w trakcie których przewozy mają się znajdować, względnie z tą władzą, która ma opiekę nad udogodnieniem połączeń brzegowych; ponadto, o ile przewóz ma być uruchomiony na wodach, które w myśl rozporządzenia Ministra Robót Publicznych o organizacji Zarządu Dróg Wodnych podlegają pod względem inspekcji żeglugi temu Zarządowi, sprawy należytego urządzenia, stateczności i obciążenia pływaków, zaopatrzenia ich w osprzęt i środki ratownicze; sprawy wyboru miejsca na brzegu, gdzie ma być ustawiony przewóz, względnie gdzie mają lądować statki przewozowe wreszcie sprawy związane z wykonywaniem przepisów żeglugi (oznaczenie oświetlenia, przepuszczanie statków i tratew, sposób założenia liny, względnie łańcucha przy promach na uwięzi i t. p.) oraz sprawa opłat żeglugowych — należą do decyzji Zarządu Dróg Wodnych. Wobec tego, we wszystkich dochodzeniach wodnoprawnych tyczących się przewozów, a zwłaszcza przy określaniu warunków, którym ze względu na żeglugę, spław i połączenie brzegowe ma odpowiadać dany przewóz, powinni brać udział przedstawiciele Zarządu Dróg Wodnych, Zarządu drogowego oraz w myśl wymagań ustawy również przedstawiciele odnośnych ciał samorządowych. Jeżeli odpowiednio do warunków miejscowych komisyjne dochodzenia wodno-prawne na miejscu w takim składzie okazałyby się zbyt kosztowne, należy wyznaczyć do udziału w tych dochodzeniach oprócz przedstawiciela odnośnego samorządu jednego inżyniera bądźto z Zarządu dróg wodnych, bądź z Zarządu drogowego zależnie od charakteru przewozu i większego zainteresowania danego Zarządu. Również wszelkie zarządzenia i orzeczenia, tyczące się przewozów urządzanych na wodach żeglownych i spławnych mogą być wydawane jedynie po zasięgnięciu opinji Zarządu Dróg Wodnych a odnośnie do przewozów na szlakach dróg państwowych po zasięgnięciu opinji właściwego Zarządu drogowego. Zarządzenia tymczasowe wydawane przez Władzę wodną na podstawie art. 228 Ustawy Wodnej, względnie zarządzenia w wypadkach nagłych miejscowych władz policyjnych z art. 227-go, o ile zostały wydane z powodu nagłości bez opinji Zarządu Dróg Wodnych, winny być mu bezzwłocznie posłane do oświadczenia się. W wypadkach niecierpiących zwłoki może Zarząd Dróg Wodnych, niezależnie od równoczesnego zawiadomienia odnośnej Władzy wodnej, zwrócić się o wydanie stosownych zarządzeń do miejscowej władzy policyjnej.

Ubiegający się o zezwolenie na urządzenie przewozu winni załączyć do podania:

1) Plan sytuacyjny w skali nie mniejszej niż 1/10.000 względnie, dla przewozów o mniejszem znaczeniu, przynajmniej odręczny szkic przestrzeni rzeki, na której ma być założony przewóz, z uwidocznieniem dróg dojazdowych do promu i ich połączeń z drogami publicznemi, oraz parceli grunt. potrzebnych dla założenia przewozu i sąsiednich, w jakikolwiek sposób w założeniu przewozu zainteresowanych.

2) Przekrój poprzeczny rzeki, w skali nie mniejszej niż 1/10.000, na którym winno być oznaczone nie tylko samo łożysko rzeki, ale także obustronne drogi dojazdowe z dokładnem podaniem ich spadku. O ile droga, w trakcie której przewóz ma być założony nie odznacza się dużym ruchem, a wykonanie przekroju poprzecznego jest trudne i kosztowne, może Władza Wodna zwolnić ubiegających się o zezwolenie od obowiązku przedkładania tego przekroju.

3) Plan szczegółowy promu (pływaka) w skali nie mniejszej niż 1/100 z przekrojami podłużnymi i poprzecznymi.

4) Krótki opis techniczny całego urządzenia i jego ruchu, a ponadto dla większych przewozów obliczenia nośności pływaka i obliczenia statyczne odnoszące się do urządzenia linowego.

W miejscu ustawienia przewozu żegluga i spław nie powinny doznawać żadnych przeszkód, a odnoszące się do przewozu budowle i urządzenia na obu brzegach drogi wodnej nie powinny być przeszkodą dla ruchu holowniczego. Liny, względnie łańcuchy

promów na uwięzi winny być dostatecznie mocne dla danego promu i należycie umocowane.

Obliczenia statyczne odnoszące się do urządzenia linowego powinny być sprawdzone przez komisję przeprowadzającą dochodzenie, ewentualnie przez fachowca powołanego w tym celu, a po ukończeniu budowy przewozu przy dochodzeniu kolaudacyjnem należy sprawdzić czy rzeczywiście użyto liny takiej grubości, jaka z obliczeń wypadła. Na rzekach żeglownych i spławnych lina przewozowa ma być zawieszona tak, aby jej, najniższy punkt był wniesiony na rzekach żeglownych o 5,5 m. a na rzekach spławnych o 2,5 m. ponad najwyższy stan wody, przy którym żegluga, względnie spław może się jeszcze odbywać, lub też winny mieć urządzenie, któreby dawało możność i pewność prędkiego i łatwego opuszczenia liny na dno rzeki; w tym wypadku na rzekach o dużym ruchu żeglownym lub spławnym lina przewozowa powinna być stale opuszczona na dno (rzeki) drogi wodnej i naciągana tylko w czasie ruchu promu. Na drogach wodnych, gdzie ruch statków i tratew jest nieznaczny, lina przewozowa w porze nocnej i podczas mgły powinna być stale opuszczona na dno i podnoszona tylko podczas ruchu promu, w dzień zaś lina powinna być opuszczona na dno na każde żądanie załogi statku lub tratwy. Gdy z jakich bądź powodów przewóz jest nieczynny, lina ma być bezwzględnie opuszczona na dno. Przewozy na uwięzi powinny posiadać należyte połączenie pływaka z liną, względnie łańcuchem; przy górnej linie pływak ma być umocowany za pomocą łańcuchów, zakończonych blokami i posiadających urządzenie dla skracania i przedłużania; przy przewozach wahadłowych łańcuch lub lina mają być w taki sposób przymocowane do pływaka, aby ten, w razie niebezpieczeństwa spowodowanego n. p. przez krę, inne statki i t. p., mógł być łatwo i szybko oswobodzony z uwięzi.

Pływaki używane do przewozów na uwięzi winny być należycie i mocno zbudowane i posiadać nad burtami odpowiednio mocne poręcze oraz zamknięcia wjazdu i wyjazdu; zamknięcia te ma przewoźnik otwierać wtedy tylko, gdy prom został należycie umocowany do brzegu. Linja najgłębszego dopuszczalnego zanurzenia się pływaka powinna być wyraźnie oznaczona na burtach, a najmniejsza wysokość burty ponad tą linją powinna wynosić conajmniej 25 cm. Wewnątrz każdego statku przewozowego oraz na obu brzegach winna się znajdować na widocznem miejscu tablica, na której ma być wyraźnie wypisana największa dopuszczalna ilość osób i ładunków, którą temu pływakowi wolno jednocześnie przewozić; ilość ta, w każdym poszczególnym wypadku winna być ustalona na miejscu, zapomocą próbnego obciążenia przed wydaniem zezwolenia na uruchomienie przewozu.

Pływaki przewozów na uwięzi mają być zaopatrzone w osprzęt (kotwice, bosaki, pompy, czerpaki, do odlewania wody wiadra, przyrządy ratunkowe i sygnałowe, łodzie ratunkowe i t. p.). Ilość i jakość osprzętu potrzebnego dla danego przewozu ustanawia dochodzenie wodno-prawne zależnie od rodzaju przewozu, intenzywności ruchu przewozowego i charakteru drogi wodnej i kołowej, na której przewóz ma być uruchomiony. Statki przewozów wahadłowych mają być stale zaopatrzone w kompletny osprzęt potrzebny dla wolnej jazdy, przewidziany odnośnemi przepisami o żegludze. Przedmioty osprzętu winny być utrzymane w należytym porządku i muszą być w każdej chwili zdatne do użytku.

Pływaki używane do przewozów swobodnych pod względem stateczności, zanurzenia, zaopatrzenia w osprzęt, oraz pod względem zachowywania się podczas ruchu i postoju, podlegają ogólnym przepisom żeglugowym, obowiązującym na tej drodze wodnej, na której pracują.

O ile na brzegach niema należycie urządzonych wjazdów, umożliwiających bezpośrednie przybijanie promu i wygodny wjazd, wzgl. zjazd z niego przy każdym poziomie wody, to mają być na promie do wjazdu i wyjazdu silne mostki ruchome, należycie regulowane zależnie od zmian poziomu wody.

Dojazdy do promów mają być urządzone i utrzymane kosztem właściciela przewozu, przyczem w wypadkach, gdy przewóz leży w trakcie drogi publicznej o twardej powierzchni, dojazdy te bezwarunkowo mają być w granicach, do których sięga zalew wielkiej wody, brukowane, powyżej tych granic powierzchnia dróg dojazdowych winna być taka sama jaka jest na drodze publicznej, oraz zaopatrzone w znaki ostrzegawcze przepisane rozporządzeniami drogowemi, w innych zaś wypadkach drogi dojazdowe nie powinny być w gorszym stanie od drogi, w trakcie której przewóz leży. Na granicy obszaru zalewowego wielkiej wody, względnie w mejscu połączenia z drogą publiczną, drogi dojazdowe winny być zaopatrzone w rogatki, zamykane na czas unieruchomienia promu; w porze nocnej rogatki te mają być zaopatrzone w sygnały świetlne.

Do obsługi przewozu powinna być w każdej chwili dostateczna dla sprawności jego ruchu ilość ludzi trzeźwych, zasługujących na zaufanie i doskonale obeznanych z ruchem danego promu oraz z przepisami żeglugi i spławu, o ile przewóz jest urządzony na drodze wodnej żeglugowej lub spławnej.

W porze nocnej, która rozpoczyna się na pół godziny po zachodzie słońca, a kończy się na pół godziny przed wschodem słońca, pływaki przewozów urządzonych na rzekach żeglownych lub spławnych winny posiadać podczas ruchu lub postoju przy brzegach sygnały świetlne, przewidziane w odnośnych przepisach o żegludze i spławie, nadto podczas silnej mgły lub śnieżycy obsługa promów będących w ruchu winna co parę minut podawać sygnały dźwiękowe (dzwon, gong).

Podczas większych przyborów wód, burzy lub w czasie pochodu kry ruch przewozu ma być bezwarunkowo wstrzymany, w innym zaś czasie ruch przewozu winien się stale odbywać bez żadnych przerw i zatrzymań, tak w dzień jak w nocy, chyba że statek do przewozu używany lub urządzenie przewozu wymaga naprawy.

Wysokość opłat za przewożenie ustala taryfa przewozowa, zatwierdzona przez właściwą władzę. Na obu brzegach przy przewozie w widocznem i dostępnem miejscu ma być ustawiona tablica z wypisaną na niej trwałem i wyraźnem pismem taryfą przewozową. Przewoźnikowi, jak również i obsłudze nie wolno żądać żadnych dodatkowych opłat nieprzewidzianych taryfą.

Pozwolenie na uruchomienie przewozu może być wydane dopiero po stwierdzeniu przez właściwą władzę wodną przy udziale zainteresowanych Urzędów technicznych, że przedsiębiorca zastosował się do przepisanych mu warunków, uiścił opłatę nawigacyjną, oraz że we właściwym terminie zgłosił swój statek do spisu w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1925 r. (Dz. U. 1926 Nr. 6, poz. 31).

W zezwoleniu należy zastrzedz prawo wykonywania robót regulacyjnych i pogłębiarskich w miejscu przewozu, chociażby to miało spowodować przerwę w ruchu przedsiębiorstwa, na wezwanie zatem miejscowego organu Zarządu Dróg Wodnych właściciel przewozu jest obowiązany przewóz na inny szlak przenieść, lub wykonania przewozu zaniechać, bez jakichkolwiek za to odszkodowań.

Wrazie o ile rozchodzi się o przewozy konkurencyjne należy stosownie do postanowienia art. 54 ust. wodnej wyjaśnić, czy i o ile dane przewozy wykluczają się wzajemnie, a w danym razie, któremu z nich należałoby dać pierwszeństwo ze względu na wymogi przewidziane w powołanym artykule.

Za Wojewodę: **Mikosz.**

191.

Obwieszczenie Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego
z dnia 17 lipca 1929 r.
w sprawie egzaminów dla techników dentystycznych w terminie jesiennym 1929 r.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lipca 1929 Nr. Z. O. 2644/29 podaję do wiadomości: że na zasadzie postanowień § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 listopada 1928 r. o egzaminie dla techników dentystycznych (Dz. Ust. R. P. Nr. 97, poz. 864) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządziło, że egzaminy dla techników dentystycznych w terminie jesiennym 1929 r. odbędą się w Krakowie, począwszy od dnia 11 listopada 1929 r. Termin powyższy będzie ostateczny dla tego rodzaju egzaminów.

Kandydaci, zgłaszający się do egzaminu mają przedłożyć dowód, uprawniający do składania egzaminu (pozwolenie względnie zaświadczenie regestracyjne) oraz złożyć taksę egzaminacyjną w wysokości 100 (sto) złotych. Taksy egzaminacyjne mają być wpłacane gotówką w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie a to zgodnie z § 6 powołanego na wstępie rozporządzenia.

Termin zgłoszeń wyznacza się do dnia 10 października 1929 r.

Egzamin odbywać się będzie w gmachu Urzędu Wojewódzkiego, począwszy od godz. 9-tej rano.

Za Wojewodę: **Dr. Janikiewicz.**

192.

Obwieszczenie Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego
z dnia 7 sierpnia 1929 r.
w sprawie rozprawy komisyjnej dotyczącej wywłaszczenia gruntów na regulację ulicy Podwałowej w Krakowie.

Podaję do powszechnej wiadomości, że ze względu na zaszłe przeszkody zamiast w dniu 6 sierpnia 1929 r. odbędzie się w dniu 31 sierpnia 1929 r. o godzinie 10-tej przed południem na podstawie art. 171 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 16 lutego 1929 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) na miejscu rozprawa komisyjna w sprawie wywłaszczenia na rzecz Gminy m. Krakowa, potrzebnych do przeprowadzenia regulacji ulicy Podwałowej w dzielnicy VIII. w Krakowie następujących gruntów:

1) część parceli lkat. 202 objętej wyk. hip. L. 134 w obszarze około 66 m. kw. stanowiącej własność Elki, Wilhelma, Romana, Leopolda Grünwaldów. Pauliny Schmosch, Anny Altendorf, Heleny Grünhut, Marji Horowitz, Daniela Lipper,

2) część parceli lkat. 208 objętej wyk. hip. L. 137 w obszarze 20 m. kw. stanowiącej własność Róży Blattowej,

3) część parceli lkat. 210 objętej wyk. hip. L. 138 w obszarze 110 m. kw. stanowiącej własność Leona i Anny Schneidrów,

4) część parceli lkat. 212 objętej wyk. hip. L. 139 w obszarze 220 m. kw. stanowiącej własność małol. Zofji Massalskiej, Emila Silberbacha i Dra Adolfa Meiselsa,

5) część parcel l. kat. 225/3 i 225/1 objętych wyk. hip. L. 150 i 148 w obszarze 70 m. kw. stanowiących własność Zofji Wessely,

6) część parceli lkat. 240 objętej wyk. hip. L. 656 w obszarze 45 m. kw. stanowiącej własność Spółki „Auto-Garage-Stop“,

7) część parceli lkat. 364 i 366 objętych wykazem hip. L. 235 w obszarze 687 m. kw. stanowiących własność „M. Jarry“. Pierwsza krajowa fabryka wyrobów platerowanych, srebrnych i metalowych Spółki z ogr. odpow.,

8) część parceli lkat. 367 objętej wyk. hip. L. 236 w obszarze 100 m. kw. stanowiącej własność Judki Najmark.

Do zakresu działania Komisji wywłaszczeniowej należeć będzie stwierdzenie konieczności i celowości wywłaszczenia w zakresie w § 365 austr. kod. cyw. dozwolonym.

Wykaz gruntów przeznaczonych do wywłaszczenia wraz z planem wykupna (sytuacyjnym) wyłożony będzie zgodnie z przepisem § 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878 Dzup. Nr. 30 w Magistracie m. Krakowa począwszy od dnia 12 sierpnia 1929 przez dni 14 do przejrzenia dla ogółu.

Osobom zainteresowanym przysługuje prawo wnoszenia zarzutów ustnie lub pisemnie przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu w okresie powyższych dni 14-tu do Magistratu miasta Krakowa lub podczas dochodzeń komisyjnych do dnia 31 sierpnia br. do rąk przewodniczącego komisji.

Zarzuty wniesione po ukończeniu dochodzeń komisyjnych nie będą uwzględnione.

Punkt zborny w oznaczonym na wstępie dniu i godzinie w Kancelarji Garażu „Stop“ przy ul. Berka Joselewicza.

Za Wojewodę: **Osiecki.**

193.

Ogłoszenie Okręg. Urzędu Ziemskiego w Krakowie
z dnia 31 lipca 1929 r.
w sprawie postępowania scaleniowego w gminie Maruszyna powiat Nowy Targ.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 833 z r. 1927) oraz § 32 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych i Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 763 z r. 1928) Okręgowy Urząd Ziemski w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 19 czerwca 1929 r. Nr. R. 1162 postanowił:

1) Na podstawie złożonego w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Nowym Sączu w dniu 15 lutego 1929 r. wniosku 54 mieszkańców gminy Maruszyna pow. Nowotarskiego o wdrożenie na ich gruntach postępowania scaleniowego, wdrożyć postępowanie scaleniowe w gminie Maruszyna.

2) Na podstawie zaprojektowanego przez Powiatowy Urząd Ziemski w Nowym Targu obszaru scalenia, ustalić obszar scalenia na wszystkie grunty, położone w gminie administracyjnej i katastralnej Maruszyna pow. Nowy Targ o łącznej powierzchni 1538.50 ha objęte wykazami hipotecznemi liczba 1 do 778 ks. gr. gm. kat. Maruszyna prowadzonej przy Sądzie grodzkim w Nowym Targu.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 18 lipca 1929 r. i ulega wykonaniu.

Prezes: **J Bulanda.**

194.

Ogłoszenie Okręg. Urzędu Ziemskiego w Krakowie
z dnia 2 sierpnia 1929
w sprawie scalenia gruntów w gminie Hańczowa pow. Gorlice.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 833 z r. 1927) oraz § 32 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych i Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 763) Okręgowy Urząd Ziemski w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 27 czerwca 1929 r. L. R. 1175 postanowił zwiększyć ustalony orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Krakowie z dnia 26/5 1926 L. K. 779 obszar scalenia w gminie Hańczowa pow. Gorlice przez włączenie do niego realności objętej lwh. 97 ks. tab. przy Sądzie Okręgowym w Jaśle prowadzonej, o obszarze około 335 ha.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 31 lipca 1929 r. i jest wykonalne.

Za Prezesa: **M. Gawlikowski.**

Zguby pieczęci.

195.

Dnia 26 czerwca 1929 r. skradziono pieczęć Urzędu gminnego w Koniecznej powiat Gorlice, którą unieważnia się.

Starosta powiatowy: **Czuszkiewicz.**

Ruch służbowy.

196.

A. W resorcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Minister Spraw Wewnętrznych zamianował pracownika kontraktowego w VIII st. sł. w Starostwie

powiatowem we Włodzimierzu **Dr. Stanisława Albertiego** starostą w Dąbrowie w VII st. sł.

Wojewoda Krakowski dopuścił do służby przygotowawczej na stanowiska III kat. w państw. służbie admin. ogólnej: **Jana Szrejdera i Bazylego Władysława Dupicrę** i przydzielił do służby: pierwszego w Starostwie w Grybowie, drugiego w Starostwie w Brzesku.

Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł naczelnika Wydziału w V st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu **Ludwika Osieckiego** do Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie.

Wojewoda Krakowski przeniósł kancelistę w XI st. sł. **Władysława Nowickiego** z Brzeska do Krakowa i przydzielił do służby w Urzędzie Wojewódzkim,

przeniósł w stan spoczynku asesorów w VIII st. sł.: **Karola Kantora** w Urzędzie Wojewódzkim i **Karola Wagę** w Starostwie Grodzkiem w Krakowie.

B. W sesorcie Ministerstwa Rolnictwa.

Dyrektor Lasów Państwowych we Lwowie zamianował kancelistę Nadleśnictwa Stary Sącz **Mieczysława Szychowskiego** starszym kancelistą.

Minister Rolnictwa przeniósł w stan spoczynku inż. **Edwarda Migdała,** komisarza Ochrony lasów w Nowym Sączu i **Karola Górskiego** leśniczego w Nadleśnictwie Niepołomice.

C. W resorcie Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Dyrektor Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie dopuścił do przygotowawczej praktyki referendarskiej w X st. sł. inż. **Jerzego Bohdana** w Okręgowym Urzędzie górniczym w Krakowie,

przyjął Eugenjusza Stanisława Jana 3-a im. **Kudelskiego** w charakterze pracownika kontraktowego w XI st. sł. w Okręgowym Urzędzie górniczym w Krakowie.

D. W resorcie Ministerstwa Reform Rolnych.

Minister Reform Rolnych zamianował starszego geometrę inż. **Jerzego Bittnera** — rewidentem pomiarów w VI st. sł. w Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Krakowie,

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Krakowie zamianował prowizorycznego starszego kancelistę w Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Krakowie **Adolfa Mikłaszewicza** — adjunktem kancelaryjnym w IX stopniu służbowym, prowizorycznego asystenta mierniczego w Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Krakowie **Jana Bobilewicza** asystentem mierniczym w IX st. sł.

przyjął na służbę kontraktową w Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Krakowie: **Kulczyckiego Władysława, Dejneka Wasyla, Wronę Władysława** za wynagrodzeniem według X st. sł.

Minister Reform Rolnych przeniósł Naczelnika Biura Okręgowej Komisji Ziemskiej z Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Krakowie **Piotra Manieckiego** do Zarządu Centralnego Ministerstwa Reform Rolnych w Warszawie.

Dział nieurzędowy.

Ogłoszenie.

Na podstawie art. 35 rozp. Prez. Rzpltej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) Wydział powiatowy w Żywcu (P. Z. D.) podaje do publicznej wiadomości, że szczegółowy **plan zabudowania miasta Żywca,** obejmujący części zabudowane właściwego osiedla pomiędzy gminami Isep, Spory [illegible] Stary Żywiec, rzeką Sołą i wzgórzem koło cmentar[illegible], sporządzony na podstawie ogólnego planu zabudowania, zatwierdzonego po wypowiedzeniu się organu uchwalającego gm. m. Żywca, przez Wydział Powiatowy (Tymcz. Zarząd pow. w Żywcu) orzeczeniem z dnia 10 maja 1929 L: 2264, **stał się prawomocnym** wobec niezgłoszenia przez interesowanych zarzutów przeciw temu planowi.

Powyższy plan zabudowania przechowuje się w Magistracie m. Żywca i może być przeglądany przez interesowanych w godzinach urzędowych.

Żywiec, dnia 1 sierpnia 1929 r.

Kierownik P. Z. D.	Przewodniczący Wydz. Pow.
Inż. St. Szarliński.	**Starosta Zdz. Galotzy.**

Konkurs.

Tarnopolski Urząd Wojewódzki rozpisuje konkurs na stanowisko Inspektora rolnego w VII wzgl. VI stopniu służbowym z przydziałem do służby w Urzędzie Wojewódzkim.

Podania o nadanie tej posady należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego do dnia 1 września 1929.

Do podania należy dołączyć: 1) metrykę urodzenia, 2) poświadczenie obywatelstwa polskiego, 3) dowód ukończenia wyższych studjów rolnych, 4) dowód uregulowania stosunku do służby wojskowej oraz 5) własnoręcznie napisany życiorys.

Ponadto winni kandydaci przedłożyć dowody prac praktycznych nad podniesieniem stanu rolnictwa w kraju (agronomja społeczna) lub dłuższej praktyki w gospodarstwach wzorowych.

Posada będzie nadana na razie kontraktowo.

Wojewoda:

Szefostwo Budownictwa O. K. N. V. Kraków ogłasza

Przetarg

publiczny na wykonanie remontu oraz instalacji centralnego ogrzewania w drugiej sali operacyjnej 5 Okręgowego Szpitala Wojskowego w Krakowie.

Przetarg odbędzie się w 5 Okręgowem Szefostwie Budownictwa Kraków — Plac Św. Magdeleny L. 2. III. p. w dniu 19 sierpnia 1929 r. o godzinie 10.

Wszelkich informacji udziela ref. bud. Szefostwa Budownictwa w godzinach od 11—13-tej codziennie z wyjątkiem świąt.

Druki ofertowe nabywać można od dnia ogłoszenia w 5 Okręgowem Szefostwie Budownictwa.

Oferty niesporządzone na drukach przepisanych nie zostaną uwzględnione.

Wadjum wynosi 3% oferowanej kwoty z tem, że po zatwierdzeniu oferty zostanie uzupełnione do wysokości 5%.

Szef Budownictwa O. K. N. V. **Inż. Hackbeil** Ppułk.

Przetarg.

5 Okręgowe Szefostwo Budownictwa w Krakowie rozpisuje przetarg publiczny na wykonanie ogrodzenia w Więzieniu Śledczem w Krakowie drutem kolczastym.

Przetarg odbędzie się w 5 Okręgowem Szefostwie Budownictwa w Krakowie — Plac Św. Magdaleny L. 2. III. p. w dniu 21 sierpnia 1929 r. o godzinie 10-tej rano.

Wszelkich informacji udziela ref. bud. Szef. Budownictwa w godzinach od 11—13-tej codziennie.

Druki ofertowe nabywać można od dnia 14 sierpnia 1929 r. w 5 Okręgowem Szefostwie Budownictwa w Krakowie.

Oferty niesporządzone na drukach przepisanych nie zostaną uwzględnione.

Wadjum wynosi 3% oferowanej kwoty z tem, że po zatwierdzeniu oferty zostanie uzupełnione do wysokości 5%.

Szef Budownictwa O. K. N. V. **Inż. Hackbeil** Ppułk.

---

5 Okręgowe Szefostwo Budownictwa w Krakowie Plac Św. Magdaleny 2 — ogłasza

Przetarg

na wykonanie dalszej części kanalizacji w koszarach im. gen. Nullo w Rakowicach, który odbędzie się w 5 Okręgowem Szefostwie Budownictwa dnia 20 sierpnia 1929 r. o godzinie 12-tej.

Wszelkich informacji udziela Kierownictwo Budowy Lotniska w koszarach im. gen. Nullo w Rakowicach w godzinach od 10—13-tej, gdzie również można nabyć druki ofertowe.

Oferty nie sporządzone na drukach otrzymanych z Kierownictwa Budowy nie będą uwzględniane.

Wadjum wynosi 5% oferowanej kwoty.

Szef Budownictwa O. K. N. V. **Inż. Hackbeil** Ppułk.

Przetarg ofertowy.

5 Okręgowe Szefostwo Budownictwa w Krakowie rozpisuje niniejszem nieograniczony przetarg ofertowy na budowę piecy:

A) 140 szt. typu N. 4, 12, 17, — koszarowych krytych lakierem ogniotrwałym emaljowanym — systemu „Szrajber".

B) 50 piecy pokojowych kaflowych białych typu kafla Fmy „Waldmann".

C) 50 piecy pokojowych kaflowych ciemnych typu kafla Fmy „Gogulski".

D) 5 kuchen kaflowych białych typu kafla jak pod B).

E) 5 kuchen kaflowych ciemnych typu kafla jak pod C).

na całym terenie Dowództwa Okręgu Korpusu N. V.— a to w Garnizonach:

1) **Kraków:** 108 szt. piecy koszarowych jak pod A). — 76 szt. piecy pokojowych kaflowych oraz 4 kuchnie kaflowe typu kafla jak pod B) i C).

2) **Wadowice:** 8 szt. piecy koszarowych jak pod A). —

3) **Tarnów:** 8 szt. piecy koszarowych jak pod A) — i 5 piecy kaflowych typu kafla jak pod B) i C).

4) **Dębica:** 2 piece koszarowe typu jak pod A), oraz 3 piece pokojowe i 1 kuchnia — typu kafla jak pod B) i C).

5) **Bochnia:** 2 piece koszarowe typu jak pod A), i 2 piece pokojowe kaflowe typu kafla jak pod B) i C).

6) **Niepołomice:** 2 piece kaflowe typu kafla jak pod B) i C).

7) **Tarnowskie Góry:** 15 szt. piecy koszarowych — typu jak pod A).

8) **Rajcza:** 2 piece pokojowe kaflowe typu kafla jak pod B) i C).

Wszelkich informacji co do warunków wykonania roboty udziela referent techn. 5. Okr. Szef. Bud. w dniach urzędowych od godziny 12—13, jak niemniej tamże są do przeglądnięcia ogólne i szczegółowe warunki budowy.

Druki ofertowe (kosztorysy ślepe) są do nabycia, za zwrotem kosztów w 5. Okr. Szef. Bud. w Krakowie, pokój Nr. 72.

Zabezpieczenie (wadjum) w wysokości 3% oferowanej kwoty należy składać w Kasie Skarbowej lub

V. Okręg. Szef. Bud. z tem, że po zatwierdzeniu oferty musi być do 8-miu dni uzupełnione do wysokości 5%.

Oferta winna obejmować:

1) wymienienie i dokładny adres oferenta.

2) oświadczenie, że oferent zapoznał się ze wszystkiemi warunkami przetargu i uznaje je za rozstrzygające dla stosunku umownego, tudzież, iż zaznajomił się ze stosunkami miejscowymi co do zamierzonej roboty i dostawy.

3) wymienienie żądanych cen cyfrowo i słownie, przy ścisłem zastosowaniu się do warunków przetargowych (ślepe kosztorysy) co do sposobu oferowania cen.

4) oświadczenie osób, wnoszących ofertę łącznie, iż zobowiązują się solidarnie oraz wymienienie osób upełnomocnionych do zawarcia umowy, prowadzenia przedsiębiorstwa i odbierania zapłaty.

5) poświadczenie, iż oferent będzie uważał się za związanego ofertą do czasu rozstrzygnięcia przetargu a w razie przyjęcia jego oferty do czasu podpisania umowy i oświadczenia, iż na zabezpieczenie tego zobowiązania ma służyć złożone wadjum.

6) poświadczenie, że ceny i warunki podane w ofercie nie zostały postawione na skutek porozumienia się z inną osobą, ubiegającą się o dostawę lub robotę, albo, że oferujący w inny sposób nie uczestniczy w porozumieniu lub nie podlega z tego powodu pewnym ograniczeniom w ubieganiu się o dostawę lub robotę.

7) oświadczenie, że oferent poddaje się właściwości Sądu oznaczonego przez władzę oddającą robotę lub dostawę.

8) poświadczenie złożenia wadjum lub oryginalny list gwarancyjny.

Ofertę, kosztorys ofertowy i załączniki, sporządzone w 2-ch egzemplarzach — należy w zapieczętowanej lakiem jednej kopercie firmowej z napisem, wskazującym zawartość, włożyć do koperty bez firmy i nieprzejrzystej i po umieszczeniu na kopercie zewnętrznej napisu „Przetarg na budowę piecy na terenie O. K. V. Kraków — złożyć w 5. Okręgowem Szefostwie Budownictwa w Krakowie **do dnia 17 sierpnia 1929 r. godz. 10-ta,** gdzie w wymienionym czasie nastąpi otwarcie ofert.

Dopuszczalny jest rozdział robót według ich kategorji i garnizonów oraz dopuszczalne są oferty na roboty częściowe.

5. Okręgowe Szefostwo Budownictwa zastrzega sobie prawo dowolnego powiększenia lub pomniejszenia robót, jak niemniej dowolny wybór oferenta, oraz prawo dodatkowego przeprowadzenia przetargu ustnego.

Oferty inaczej sporządzone lub bez wymaganych załączników nie będą rozpatrywane.

Szef Budownictwa O. K. Nr. V.

Inż. Hackbeil, Ppłk.

KOMUNIKAT.

Dla uczczenia dziesięcioletniej rocznicy oswobodzenia Polski, złożyli w dalszym ciągu za pośrednictwem Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego na budowę domu im. Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego w Oleandrach w Krakowie, w czasie od 4 czerwca do dnia 11 sierpnia 1929 r.:

1) Koło Krak. Zrzeszenia urzędników Banku Gospod. Kraj.	21.60	zł.
2) Gmina Mokrzysko	14.—	„
3) Biała, Starostwo ze zbiórki	502.—	„
4) Oświęcim, Starostwo ze zbiórki	10.—	„
5) Rada Szkolna powiatowa Myślenice	33.60	„
6) Koło Krak. Zrzeszenia urzędników Banku Gospod. Kraj.	21.60	„
7) Biała Starostwo ze zbiórki	65.74	„
8) Gmina Bobowa	20.—	„

Ogółem złożono na powyższy cel przy uwzględnieniu składek wykazanych w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 2 z 15 stycznia 1929 r. — Nr. 8 z 1 kwietnia 1929 r. i Nr. 14 z 1 czerwca 1929 r. — **27.153'06 zł.**

KOMUNIKAT.

Na uzupełnienie funduszu dyspozycyjnego Ministra Spraw Wojskowych złożyli w dalszym ciągu, niezależnie od rozesłanych list przez Zarząd Główny Federacji:

1) Federacja Związków Obrońców Ojczyzny w Dąbrowie	470.90	zł.
2) Federacja Związków Obrońców Ojczyzny w Makowie	313.40	„
3) Dr. Górski	50.—	„
4) Starostwo w Oświęcimiu	186.06	„
5) Sąd Apelacyjny w Krakowie	36.25	„
6) Sąd Grodzki w Krakowie	45.40	„
7) Sąd Okręgowy Karny w Krakowie	22.50	„
8) Sąd Okręgowy Cywilny w Krakowie	49.35	„
9) Dr. Zdzisław Kolkiewicz w Krakowie	5.—	„
10) Urzędnicy Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie	435.25	„
11) Urzędnicy Oddziału Prokuratorji Generalnej w Krakowie	53.—	„
12) Związek Przemysłowców	600.—	„
13) Bank Polski w Krakowie	403.50	„
14) Prezydent Tadeusz Epstein w Krakowie (Izba handlowa)	500.—	„
15) Akademja Sztuk Pięknych w Krakowie	60.—	„

16) Redakcja Ilustr. Kurjera Codziennego w Krakowie	200.—	„
17) Okręgowy Urząd Ziemski w Krakowie	42.50	„
18) P. Sędzielewska (Związek Przemysłowców) w Krakowie	352.—	„
19) Pracownicy Kolei Państwowych w Biadolinach	50.—	„
20) Związek Ziemian	1.000.—	„
21) Marjan Rudziński z Krakowa	300.—	„
22) Franciszek Langer z Konar	3.25	„
23) Powiat. Zarząd Federacji w Nowym Targu	1.024.59	„
24) Polskie Huty Szkła, Dąbrowa koło Tarnowa	100.—	„
25) Huta szkła „Helena", Dąbrowa koło Tarnowa	200.—	„
26) Kern i Spka, Tow. Kontynentalne	200.—	„
27) Inż. Leon Nowotarski, Krynica	191.50	„
28) Kasa Oszczędności m. Krakowa	558.50	„
29) Zjednoczenie mieszczańskie w Krakowie	134.—	„
30) Starostwo w Pilźnie	554.20	„
31) Starostwo w Oświęcimiu	216.40	„
32) Powiat. Zarząd Federacji, Maków	444.90	„
33) Dr. Kaplicki, Kraków	62.—	„
34) Franciszek Langer, Konary	3.20	„
35) Dr. Feret (za zbiórki)	72.50	„
36) Starosta w Dąbrowie koło Tarnowa	820.40	„
37) Starosta w Pilźnie	600.—	„
38) Senat Akademicki U. J.	196.—	„
39) Związek Inwalidów w Grybowie	21.—	„
40) Starostwo, Oświęcim	311.—	„
41) Prezydent Tadeusz Epstein (Izba handlowa)	500.—	„
42) Prezes Dr. Włodzimierz Kraus z Krakowa	20.—	„
43) Prezydent Tadeusz Epstein (Izba handlowa	500.—	„
44) Radca Bertoll - Weinsberg	300.—	„
45) Inż. Eugenjusz Ronka	150.—	„
46) Dr. Kolkiewicz z Krakowa	10.—	„

Służba pocztowa.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zawiadamia, że w urzędzie pocztowo-telegraficznym Raniżów powiat Kolbuszowa, zaprowadzono służbę telefoniczną, — a w agencjach pocztowych: Łączki Kucharskie powiat Ropczyce, Karasin k. Maniewicz, powiat Kowel, Hołowno, powiat Luboml, Koleśniki, powiat Lida — służbę telegraficzną i telefoniczną.

WEZWANIE

Dra Jana Jastrzębskiego z Dębna.

Okręgowy Urząd Ziemski w Krakowie, wzywa Pana Dra Jana Jastrzębskiego, właściciela dóbr w Dębnie powiat Brzesko, po myśli ustępu 3 art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) do podjęcia osobiście lub przez upełniomocnego zastępcę pisma Ministerstwa Reform Rolnych z daty: Warszawa 29 maja 1929 r. L. 3219/P., które z powodu niemożności doręczenia złożono w Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Krakowie, ul. Zacisze l. 5, II p.

Prezes: **J. Bulanda.**

Zguby legitymacyj, które unieważnia się, zgłosili:

1) Kudelanka Zofja, nauczycielka w Baczynie, pow. Wadowice, legitymacja urzędnicza Nr. 15707, wydana przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Krakowie.

2) Lach Szczepan w Zabłociu, powiat Żywiec, dowód tożsamości konia, Serja D Nr. 153.657.

3) Klappholz Artur w Kalwarji Zebrzydowskiej, karta rejestracyjna samochodowa Nr. 95.431, wydana przez Dyrekcję Robót Publicznych w Krakowie.

4) Petraszkowa Emilja, nauczycielka w Witkowie, pow. Gniezno, zamieszkała w Krakowie, ul. Starowiślna 35, I piętro, legitymacja urzędnicza Nr. 2, wydana w r. 1925 przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Poznaniu.

5) Solecki Rudolf, zamieszkały w Krakowie, Berka Joselowicza 11, czerwona licencja szoferska, wydana przez Dyrekcję Robót Publicznych w Krakowie.

6) Moż Maciej, gmina Klempachy, powiat Nowy Targ, dowód tożsamości konia, Serja D, Nr. 103574.

7) Skrzatek Jakób z Porąbki, poczta Dobra, pow. Limanowa, dowód tożsamości konia, Serja D, Nr. 73.394.

8) Faber Wojciech, Barwałd średni Nr. 161 — dowód tożsamości konia, Serja D, Nr. 147.412, wydany w Wadowicach.

9) Sitek Józef, Biecz Nr. 353 — dowód tożsamości konia, Serja D, Nr. 43.899.

10) Jan Święch, Brzeziny, pow. Ropczyce — dowód tożsamości konia, Nr. 132.145.

11) Ślęzak Jan, gmina Lipie — dowód tożsamości konia, Nr. 94.977.

Odwołanie.

Zgubę legitymacji urzędowej Nr. 602, Jana Fereńskiego, st. post. sł. śl. w Białej, ul. św. Jana 24, oraz legitymacji na prawo noszenia znaczka służby śledczej Nr. 947, unieważnionych w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 1 lipca 1929 r. Nr. 16, odwołuje się.

Adres Redakcji i Administracji: „Krakowski Dziennik Wojewódzki“ Kraków ulica Basztowa 22, telefon Nr 1141.

Dziennik Wojewódzki wychodzi regularnie 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Cena jednego egzemplarza 50 gr. — Przedpłata na rok 1929 wynosi: roczna 12 zł., półroczna 6 zł., kwartalna 3 zł.

Cena ogłoszeń całej strony Dziennika 50 zł., za wiersz szpaltowy 50 gr., drobne ogłoszenia do 10 wierszy jednorazowo 5 zł. wraz z egzemplarzem dowodowym. Należytość za prenumeratę, ogłoszenia i za poszczególne egzemplarze należy przesyłać na rachunek czekowy Pocztowej Kasy Oszczędności w Krakowie. Konto Nr. 409144. Administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Drukarnia Przemysłowa w Krakowie, ul. Zielona 7. pod kier. T. Zakulskiego. — Nr. telefonu 510.